

§ 38. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do końca roku podatkowego 1923 r.

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

151.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 31 stycznia 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych w przedmiocie ustalenia głównych i bocznych linii kolejowych do celów wymiaru podatku przemysłowego.

Celem wykonania końcowego ustępu art. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 2 poz. 7), w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 66 poz. 437) o ujednostajnieniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej zarządza się co następuje:

§ 1. Pod względem poboru zasadniczego podatku przemysłowego od roku podatkowego 1922 r. od ekspedytorów, nie utrzymujących oddzielnych kantorów i pomocników handlowych, lecz trudniących się osobiście na własny rachunek opłacaniem cel za towary w Urzędach celnych położonych przy głównych lub bocznych liniach kolejowych, uważa się za główne linie kolejowe następujące linie:

- 1) Warszawa—Łódź,
- 2) Warszawa—Częstochowa (Herby),
- 3) Warszawa—Sosnowiec,
- 4) Warszawa—Mława,
- 5) Białystok—Grajewo,
- 6) Baranowice—Stołpce,
- 7) Brześć Litewski—Zdołbunowo—Ożenin,
- 8) Poznań—Zduny,
- 9) Poznań—Rawicz,
- 10) Poznań—Zbąszyn,
- 11) Poznań—Wronki—Drawski Młyn,
- 12) Toruń—Miasteczko,
- 13) Tczew—Chojnice,
- 14) Toruń—Grudziądz,
- 15) Gdynia—Weyherowo,
- 16) Stara Piła—Kartuzy,
- 17) Działdowo—Rakowice,
- 18) Oświęcim—Kraków—Lwów—Podwołoczyska,
- 19) Lwów—Stanisławów—Śniatyń,
- 20) Szczakowa—Trzebinia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Kolei Żelaznych:
Sikorski

152.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 18 lutego 1922 r.

o częściowym podwyższeniu opłat telefonicznych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu, (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310), zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty wymienione w dziale III rozdziale B. „Opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów” rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 sierpnia 1921 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych (Dz. U. R. P. № 72, poz. 499), podwyższa się w sposób następujący:

- w § 6 p. a. opłata ma wynosić zamiast 3000 mk.— 3750 mk.
- w § 6 p. b. opłata ma wynosić zamiast 4000 mk.— 5000 mk.
- w § 6 p. c. opłata ma wynosić zamiast 2000 mk.— 2500 mk.
- w § 7 p. a. opłata ma wynosić zamiast 2000 mk.— 2500 mk.
- w § 7 p. b. opłata ma wynosić zamiast 3000 mk.— 3750 mk.
- w § 7 p. c. opłata ma wynosić zamiast 4000 mk.— 5000 mk.
- w § 7 p. d. opłata ma wynosić zamiast 2000 mk.— 2500 mk.
- w § 9 p. a. opłata ma wynosić zamiast 2000 mk.— 2500 mk.
- w § 9 p. b. opłata ma wynosić zamiast 3000 mk.— 3750 mk.
- w § 9 p. c. opłata ma wynosić zamiast 4000 mk.— 5000 mk.
- w § 9 p. d. opłata ma wynosić zamiast 4000 mk.— 5000 mk.
- w § 9 p. d. opłata ma wynosić zamiast 3000 mk.— 3750 mk.
- w § 9 p. d. opłata ma wynosić zamiast 4000 mk.— 5000 mk.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1922 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem b. dzielnicy pruskiej.

Minister Poczt i Telegrafów: *Stesłowicz*

153.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 24 lutego 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Robót Publicznych w przedmiocie zmiany ustępu 4 art. 24 Instrukcji dla komisji państwowego funduszu mieszkaniowego.

Na podstawie art. 11 i 13 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. w przedmiocie utworzenia państwowego